

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎN C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Michitiuc Valentin împotriva lui Michitiuc Iurii și Varta Oxanei
(încasarea pensiei de întreținere)

împotriva deciziei din 8 aprilie 2025 a Curții de Apel Nord,

*(Dosarul nr. 2ra-554/25
NR. PIGD 2-18056562-01-2ra-07082025)*

Recurs inadmisibil. Dezacordul cu modul de apreciere a probelor nu echivalează cu existența unei hotărâri arbitrare ori întemeiate pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.
--

Judecătoria Edineț, sediul Briceni (jud. E. Tverdohleb)
Curtea de Apel Nord (jud. E. Gurmeza, N. Costăș, I. Parii)

15 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de avocatul Ababei Lilia, acționând în interesul Varta Oxanei,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă,

Ion Munteanu, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 9 octombrie 2018 Michitiuc Valentin s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Michitiuc Iurii și Varta Oxanei prin care a solicitat încasarea pensiei de întreținere a câte 200 lire sterline de la fiecare pârât în parte.

2. În motivarea acțiunii, a indicat că la XXX XXX, a încheiat căsătoria cu Michitiuc Ludmila, iar din această căsătorie s-au născut doi copii: fiul Iurii, la XXX XXX, și fiica Oxana, la XXX XXX, ambii fiind înscrși în certificatele de naștere cu reclamantul și soția sa în calitate de părinți. A susținut că familia a locuit împreună în orașul Briceni, iar toate veniturile realizate erau acumulate într-un buget comun și utilizate exclusiv pentru necesitățile familiei.

3. A menționat că, după absolvirea școlii medii, fiul său Iurii a urmat, în perioada 1993–1999, studiile universitare la buget în cadrul Universității de Medicină din municipiul Chișinău, timp în care părinții au suportat din veniturile familiei cheltuielile aferente cazării și întreținerii acestuia.

4. Ulterior, în perioada 1999–2001, acesta și-a continuat studiile de ordinatură la Institutul de Medicină din Kiev, Ucraina, părinții suportând costurile studiilor, cazării și întreținerii.

5. După finalizarea studiilor, în perioada 2001–2005, fiul a activat în calitate de medic în orașul Kiev. În anul 2001 și-a înregistrat căsătoria, iar părinții au organizat și suportat cheltuielile aferente nunții desfășurate în orașul Briceni.

6. Totodată, în anul 2004, reclamantul și soția sa au vândut locuința construită de ei în orașul Edineț, iar mijloacele obținute au fost utilizate pentru procurarea unui apartament destinat fiului și familiei acestuia în orașul Kiev.

7. În anul 2005, fiul s-a stabilit împreună cu familia în orașul Londra, Regatul Unit al Marii Britanii, unde s-a angajat în calitate de medic, iar din anul 2007 activează ca medic chirurg.

8. A precizat că nu cunoaște veniturile lunare ale fiului și nici salariul actualei sale soții, care activează în domeniul programării la o instituție bancară. A mai indicat că fiul are în întreținere un copil minor, care locuiește separat împreună cu mama sa, precum și pe mama soției sale, aflată în proces de divorț.

9. De asemenea, a invocat că aceștia dețin în proprietate comună 80% dintr-o casă în care locuiesc, iar mama soției beneficiază de pensie în Regatul Unit, fără ca reclamantul să cunoască cuantumul acesteia.

10. Referitor la fiica sa, reclamantul a reținut că Varta Oxana (născută Michitiuc) a absolvit liceul din Briceni în anul 2007, iar până în anul 2013 a urmat studii universitare la buget în cadrul Universității de Medicină din Chișinău. Pe întreaga perioadă a studiilor, părinții au suportat din veniturile familiei cheltuielile de cazare și întreținere.

11. În luna ianuarie 2014, aceasta s-a stabilit în Regatul Unit al Marii Britanii, unde s-a angajat inițial ca medic în serviciul de ambulanță, iar din aproximativ anul 2016 activează ca medic în secția de reanimare a unui spital din orașul Londra.

12. A menționat că nu cunoaște venitul lunar al fiicei. Totodată, a indicat că soțul acesteia deține o companie de transport și are în proprietate cinci autocamioane, fără a cunoaște veniturile realizate din această activitate.

13. A mai reținut că aceștia au un copil minor în vârstă de doi ani și dețin în proprietate două apartamente în orașul Londra.

14. A subliniat că s-a născut la 26 septembrie 1952 și că, în luna septembrie 2014, s-a pensionat pentru limită de vârstă. Potrivit certificatului nr. 2018/041050 din 10 septembrie 2018, eliberat de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Briceni, beneficiază de o pensie în cuantum de 1049,23 lei și de un suport financiar de 100 lei. Acesta locuiește singur.

15. Conform adeverinței nr. 67 din 26 septembrie 2018, eliberată de Direcția pentru Statistică a raionului Briceni, în primul semestru al anului 2018 minimul de existență pentru un pensionar din orașele mici era de 1573,5 lei, astfel încât pensia sa era cu 424,27 lei sub acest nivel.

16. Totodată, potrivit concluziei Comisiei Medicale nr. 182 din 3 octombrie 2018, emisă de Centrul de Sănătate Briceni, starea sa de sănătate s-a agravat considerabil, fiind diagnosticat cu hipertensiune arterială gradul III, gonartroză bilaterală gradul III–IV și insuficiență funcțională a articulațiilor gradul II–III, afecțiuni care îi provoacă dureri accentuate și dificultăți de deplasare.

17. A susținut că, din cauza cuantumului redus al pensiei, inferior minimului de existență, precum și a stării precare de sănătate, se confruntă cu o situație materială dificilă. Acesta a subliniat că veniturile de care dispune nu îi permit să acopere cheltuielile necesare pentru procurarea produselor alimentare, medicamentelor, tratamentului medical și spitalicesc, a combustibilului pentru încălzirea locuinței în sezonul rece și a altor bunuri de strictă necesitate, inclusiv îmbrăcăminte.

18. Totodată, reclamantul a menționat că, atât în perioada minoratului copiilor, cât și pe durata studiilor universitare ale acestora, și-a îndeplinit obligațiile părintești de întreținere, depunând toate eforturile și utilizând toate posibilitățile materiale pentru a le asigura studiile în instituțiile de învățământ dorite și condiții corespunzătoare de trai.

19. Invocând prevederile art. 80 din Codul familiei, a susținut că, având o vârstă înaintată și o situație materială vulnerabilă, are nevoie de întreținere și sprijin material din partea copiilor săi.

20. Acesta a indicat că relațiile cu aceștia s-au deteriorat în ultimii ani, situație pe care o atribuie conflictelor generate de soția sa. În acest context, a menționat că, în luna iulie 2016, copiii au venit împreună cu aceasta la domiciliul din orașul Briceni, unde s-a produs un conflict în urma căruia legăturile cu reclamantul au fost întrerupte, iar copiii au refuzat

orice contact cu acesta. Deși cunosc starea sa de sănătate și situația materială dificilă, precum și faptul că pensia sa este inferioară minimului de existență, aceștia refuză să îi acorde benevol sprijin material, motiv pentru care s-a văzut nevoit să se adreseze instanței de judecată.

21. În susținerea cererii, reclamantul a mai invocat informații obținute din surse electronice, potrivit cărora minimul de existență în Regatul Unit al Marii Britanii pentru anul 2017 era de aproximativ 670 lire sterline, iar venitul anual al unui medic chirurg putea ajunge până la 84500 lire sterline, în funcție de gradul de competență.

22. În raport cu aceste informații, reclamantul a apreciat că ambii pârâți dispun de o situație materială favorabilă, având locuri de muncă stabile și venituri suficiente, precum și bunuri imobile și alte active generatoare de venit, inclusiv o cotă de 80% dintr-o casă de locuit, apartamente și autocamioane.

23. În consecință, acesta a susținut că pârâții au posibilitatea reală de a-i acorda întreținere și a solicitat obligarea fiecăruia la plata unei pensii de întreținere în cuantum de 200 lire sterline lunar, apreciind că o asemenea obligație nu le-ar afecta în mod semnificativ situația materială.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

24. Prin hotărârea Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 17 decembrie 2018 acțiunea înaintată de Michitiuc Valentin a fost admisă parțial, fiind încasată de la Michitiuc Iurii și Varta Oxana în beneficiul lui Michitiuc Valentin pensia de întreținere în sumă bănească fixă în mărime de 2000 lei lunar de la fiecare.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

25. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 19 august 2024, Vatra Oxana reprezentată de avocatul Ababei Lilia a declarat apel prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii, cu remiterea cauzei la rejudecare.

26. În motivarea cererii de apel, a susținut că instanța de fond nu a apreciat corect circumstanțele invocate de reclamant referitoare la situația sa materială.

27. În acest sens, a reținut că Michitiuc Valentin a indicat în cererea de chemare în judecată că, începând cu anul 2016, aceasta activează în calitate de medic în secția de reanimare a unui spital din orașul Londra, fără a cunoaște venitul său lunar, și că soțul acesteia ar deține o companie de transport, cinci autocamioane și două apartamente.

28. Totodată, a invocat că, la data depunerii acțiunii, Michitiuc Valentin se afla încă în căsătorie cu Michitiuc Ludmila, căsătorie desfăcută ulterior prin hotărârea Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 25 noiembrie 2019.

29. A mai invocat că bunurile dobândite în timpul căsătoriei au rămas în proprietate comună în devălmășie, întrucât acțiunea privind partajul acestora a fost respinsă prin decizia Curții de Apel Bălți din 29 octombrie 2020, Michitiuc Valentin continuând să posede și să folosească unilateral bunurile imobile respective.

30. A susținut că Michitiuc Valentin nu a prezentat probe care să confirme că aceasta este angajată în calitate de medic anesteziolog într-un spital din Regatul Unit al Marii Britanii și nici care să ateste cuantumul veniturilor sale.

31. În opinia sa, singurele înscrisuri anexate la dosar constau în informații preluate din surse de pe internet privind nivelul minimului de existență și salariile medicilor din Marea Britanie, fără ca acestea să fie confirmate prin date oficiale emise de autoritățile competente în domeniul statisticii.

32. Totodată, apelanta a evidențiat că, la data depunerii acțiunii, avea la întreținere un copil minor și se afla în concediu de maternitate, iar în prezent are la întreținere doi copii minori, XXX XXX, născut la XXX XXX, și XXX XXX, născut la XXX XXX, continuând să se afle în concediu de maternitate.

33. De asemenea, a susținut că afirmațiile lui Michitiuc Valentin privind existența unei afaceri de transport și veniturile familiei sale nu sunt probate, întrucât acesta a anexat doar informații referitoare la veniturile intimatului Michitiuc Iurii. Totodată, a contestat afirmațiile potrivit cărora s-ar fi eschivat de la acordarea benevolă a întreținerii părintelui, susținând că acestea nu sunt susținute de niciun mijloc de probă.

34. Apelanta a mai invocat că hotărârea primei instanțe este contradictorie sub aspectul cuantumului obligației de întreținere, întrucât, pe de o parte, instanța a reținut că pensia reclamantului era cu 427,27 lei sub minimul de existență, iar, pe de altă parte, a dispus încasarea din contul părților a unei pensii de întreținere în cuantum total de 4000 lei lunar.

35. Totodată, a făcut trimitere la răspunsul Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Briceni nr. 2024/04/1584 din 22 octombrie 2024, din care rezultă că Michitiuc Valentin beneficiază, începând cu 26 septembrie 2014, de pensie pentru limită de vârstă cu stagiu incomplet în cuantum de 2663,97 lei.

36. În continuare, apelanta a invocat informațiile publicate de Biroul Național de Statistică, potrivit cărora minimul de existență pentru o persoană pensionată care locuiește într-un oraș mic, în semestrul I al anului 2024, constituia 2473,2 lei.

37. În acest context, a susținut că, la stabilirea obligației de întreținere, instanța era obligată să țină seama de situația materială și familială a ambelor părți, inclusiv de faptul că aceasta are în întreținere doi copii minori, se află în concediu de maternitate și nu dispune de resurse financiare suficiente pentru a întreține și o altă persoană.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

38. Prin decizia din 8 aprilie 2025, Curtea de Apel Nord a respins cererea de apel depusă de Oxana Varta, reprezentată de avocatul Lilia Ababei și a menținut hotărârea Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 17 decembrie 2018 emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Michitiuc Valentin împotriva lui Michitiuc Iurii și Varta Oxanei cu privire la încasarea pensiei de întreținere, fără modificări.

39. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, fiind pronunțată în urma unei aprecieri complete și obiective a probelor administrate și a tuturor circumstanțelor relevante ale cauzei.

40. Astfel, examinând criticile formulate în apel prin prisma art. 373 din Codul de procedură civilă, Colegiul a constatat că acestea nu sunt de natură să răstoarne concluziile primei instanțe.

41. Instanța de apel a reținut că reclamantul este tatăl pârâților, este pensionar, inapt de muncă și, potrivit actelor medicale și înscrisurilor privind pensia, necesită sprijin material. În aceste condiții, sunt întrunite cerințele prevăzute de art. 80 din Codul familiei, care instituie obligația copiilor majori apti de muncă de a-și întreține părinții inapți de muncă ce au nevoie de întreținere.

42. Totodată, Colegiul a apreciat că argumentele apelantei referitoare la minimul de existență, cuantumul actual al pensiei reclamantului, concediul de maternitate și întreținerea celor doi copii minori nu sunt susținute de probe suficiente și nu sunt de natură să înlăture obligația legală de întreținere.

43. În special, instanța a reținut că indicatorii statistici privind minimul de existență au caracter orientativ, iar majorarea ulterioară a pensiei reclamantului nu exclude dreptul acestuia la întreținere din partea copiilor.

44. În consecință, instanța de apel a concluzionat că prima instanță a stabilit corect situația de fapt, a aplicat în mod corespunzător dispozițiile art. 80 din Codul familiei și a dispus justificat încasarea pensiei de întreținere în cuantum de 2000 lei lunar de la fiecare pârât, motive pentru care apelul a fost respins, iar hotărârea atacată a fost menținută.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

45. La 7 august 2025, avocatul Ababei Lilia, acționând în interesul Varta Oxanei, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Nord din 8 aprilie 2025, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Nord din 8 aprilie 2025 și casarea parțială a hotărârii Judecătorei Edineț, sediul Briceni din 17 decembrie 2018, în partea ce privește obligarea sa la plata pensiei de întreținere, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată împotriva sa privind încasarea pensiei de întreținere să fie respinsă ca neîntemeiată.

46. În esență, prin cererea de recurs, cu reiterarea argumentelor expuse anterior în apel, a invocat că instanțele inferioare au reținut în mod neîntemeiat existența unei situații materiale favorabile a acesteia, deși Michitiuc Valentin nu a prezentat nicio probă oficială privind profesia, veniturile ori patrimoniul său, întemeindu-și afirmațiile exclusiv pe informații generale preluate de pe internet referitoare la salariile medicilor din Regatul Unit.

47. Totodată, a subliniat că afirmațiile privind existența unei afaceri de transport aparținând soțului său și veniturile realizate de familie nu au fost dovedite prin niciun mijloc de probă.

48. Recurenta a invocat că instanțele nu au apreciat în mod corespunzător situația sa familială și materială, arătând că se află în concediu de maternitate, are în întreținere doi copii minori și nu realizează venituri din muncă.

49. Astfel, aceste împrejurări au fost confirmate prin înscrisurile anexate la dosar, însă instanța de apel le-a înlăturat fără o motivare suficientă, apreciind în mod arbitrar că acestea nu împiedică executarea obligației de întreținere.

50. Totodată, a susținut că instanța de apel a omis să acorde relevanță certificatului eliberat de Casa Teritorială de Asigurări Sociale, din care rezultă că Michitiuc Valentin beneficiază de o pensie în cuantum de 2663,97 lei, valoare care depășește minimul de existență pentru pensionarii din orașele mici, potrivit datelor Biroului Național de Statistică. Or, această împrejurare infirma concluzia existenței unei stări materiale precare și trebuia analizată împreună cu patrimoniul deținut de reclamant.

51. A mai invocat că hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel sunt arbitrare și se întemeiază pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, întrucât instanțele au ignorat probele care reflectau situația materială reală a reclamantului și au reținut, fără suport probator suficient, existența unor posibilități financiare ale recurente.

52. A reținut că instanța de apel nu a răspuns tuturor argumentelor formulate în apel și nu a realizat o examinare efectivă a circumstanțelor esențiale ale cauzei, încălcând dispozițiile art. 130, art. 240 și art. 373 din Codul de procedură civilă.

53. În drept, recurenta și-a întemeiat recursul pe prevederile art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, susținând că decizia recurată este arbitrară și se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor administrate.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

54. Articolul 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

55. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

56. Articolul 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

57. Articolul 433 alin. (1), lit. f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

58. Articolul 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

59. Sub aspectul respectării termenului de declarare a recursului, Completul de judecată reține că dispozitivul deciziei Curții de Apel Nord a fost pronunțat în ședință publică la 8 aprilie 2025 (*f.d. 125*), iar decizia motivată a fost comunicată avocatului Ababei Lilia, reprezentant al recurente Varta Oxana, prin intermediul poștei electronice la 3 iulie 2025 (*f.d. 135*). În aceste circumstanțe, recursul depus de avocatul Ababei Lilia, în interesul Varta Oxana la 7 august 2025 urmează a fi considerat declarat în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

60. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

61. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

62. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

63. În speță, avocatul Ababei Lilia, acționând în interesul Varta Oxanei, a depus o cerere de recurs cu conținut asemănător cu cererea de apel. Argumentelor invocate de către recurent li s-a dat un răspuns detaliat și clar în actele judecătorești contestate.

64. Instanța de recurs observă că temeiurile de apel (art. 386–388 din Codul de procedură civilă) și temeiurile de recurs (art. 432 din Codul de procedură civilă) sunt diferite, ceea ce presupune, în mod firesc, un conținut distinct al cererilor. Reluarea automată a cererii de apel în recurs denotă lipsa unor elemente noi și înseamnă anticiparea unor critici față de o decizie ce nu fusese încă pronunțată.

65. O astfel de conduită procesuală, materializată prin reiterări formale ale poziției procesuale exprimate anterior, fără o critică reală și punctuală a raționamentului deciziei instanței de apel, conduce la concluzia că recurentul nu a oferit Curții Supreme de Justiție argumente corespunzătoare pentru analiza legalității deciziei instanței de apel.

66. În speță, recurenta a invocat temeiul de admisibilitate prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, susținând că decizia instanței de apel este arbitrară și se întemeiază în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

67. În acest sens, a reținut că instanțele inferioare au omis să examineze și să aprecieze în mod obiectiv probele referitoare la situația patrimonială și materială a reclamantului, inclusiv bunurile imobile aflate în folosința exclusivă a acestuia și cuantumul actual al pensiei pentru limită de vârstă, au ignorat probele privind situația sa familială și materială, respectiv faptul că se află în concediu de maternitate și are în întreținere doi copii minori, iar concluziile privind posibilitățile sale financiare au fost întemeiate pe informații generale preluate din surse de internet, fără suport probator oficial.

68. Totodată, recurenta a susținut că instanța de apel nu a răspuns tuturor argumentelor invocate în cererea de apel și nu a efectuat o examinare efectivă a circumstanțelor esențiale ale cauzei, motiv pentru care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și, în partea ce o privește, a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintate împotriva sa.

69. Articolul 442 din Codul de procedură civilă prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs. De asemenea, ea nu permite instanței de recurs să verifice oportunitatea unei soluții judecătorești date de instanța de fond sau apel atât timp cât aceasta este legală.

70. Colegiul civil reține că pentru admiterea recursului întemeiat pe art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, revine recurentului sarcina de a demonstra că decizia instanței de apel este fie arbitrară, fie se întemeiază în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor. Nu este suficientă invocarea unei simple neconcordanțe sau a unei aprecieri discutabile a probelor; se impune ca aceasta să fie evident nejustificată, lipsită de o explicație rațională și perceptibilă ca atare pentru un profesionist al dreptului.

71. Astfel, o hotărâre poate întruni concomitent ambele ipoteze, însă fiecare dintre acestea trebuie analizată distinct. Caracterul arbitrar sau vădit nerezonabil intervine atunci când instanța a comis o eroare de fapt sau de drept pe care nicio instanță rezonabilă nu ar fi admis-o, ori atunci când soluția pronunțată este lipsită de fundament juridic și nu realizează o conexiune logică între situația de fapt, normele aplicabile și soluția adoptată.

72. Totodată, eroarea invocată trebuie să fie determinantă pentru soluția pronunțată, în sensul că, în lipsa acesteia, rezultatul litigiului ar fi fost diferit.

73. Prin urmare, sarcina probei revine recurentului, care trebuie să convingă instanța de recurs că sunt întrunite cumulativ aceste cerințe.

74. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

75. Or, potrivit art. 442 alin. (2) Cod de procedură civilă, instanța de recurs este ținută de modul în care au fost apreciate probele de instanțele inferioare, cu excepția situației în

care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) – hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

76. Completul reține că instanța de apel a efectuat o analiză completă și coerentă a circumstanțelor cauzei, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe în limitele criticilor formulate, în conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă, și a ajuns, în mod întemeiat, la concluzia menținerii soluției de admitere parțială a acțiunii.

77. Contrar susținerilor recurente, instanța de apel nu a omis examinarea probelor relevante și nici nu a întemeiat soluția pe o apreciere arbitrară a materialului probator, ci a evaluat, în conformitate cu art. 130 din Codul de procedură civilă, ansamblul probelor administrate în cauză, inclusiv înscrisurile referitoare la starea de sănătate și situația materială a reclamantului, certificatul privind cuantumul pensiei, concluzia medicală, precum și înscrisurile prezentate de recurentă în susținerea criticilor formulate în apel.

78. Totodată, instanța de apel a examinat argumentele referitoare la bunurile deținute de reclamant, cuantumul actual al pensiei, informațiile publicate de Biroul Național de Statistică și pretinsa situație materială a recurente, motivând expres de ce aceste împrejurări nu sunt de natură să înlăture obligația legală de întreținere prevăzută de art. 80 din Codul familiei și nici să justifice modificarea soluției adoptate de prima instanță.

79. Prin urmare, criticile recurente exprimă, în realitate, dezacordul acesteia față de concluziile la care a ajuns instanța de apel în urma aprecierii probelor, fără a demonstra existența unei aprecieri vădit nerezonabile sau a caracterului arbitrar al deciziei recurate.

80. Colegiul civil apreciază critic alegerile recurente potrivit căreia instanța de apel nu ar fi acordat relevanță certificatului Casei Teritoriale de Asigurări Sociale privind cuantumul actual al pensiei reclamantului, bunurilor aflate în proprietatea acestuia și situației sale familiale și materiale.

81. Din considerentele deciziei recurate rezultă că aceste împrejurări au fost examinate în mod expres, instanța de apel motivând de ce ele nu sunt de natură să înlăture obligația legală de întreținere prevăzută de art. 80 din Codul familiei.

82. Or, existența unor venituri sau bunuri în patrimoniul părintelui nu exclude, prin ea însăși, dreptul acestuia la întreținere din partea copiilor majori, după cum nici simpla existență a unor obligații familiale proprii ale copilului major nu conduce, în mod automat, la exonerarea acestuia de obligația legală de a contribui la întreținerea părintelui inapt de muncă.

83. Totodată, instanța de apel a reținut în mod întemeiat că înscrisurile prezentate de recurentă nu demonstrează imposibilitatea obiectivă a acesteia de a acorda sprijin material reclamantului, astfel încât criticile formulate nu evidențiază existența unei aprecieri arbitrare sau vădit nerezonabile a probelor.

84. În același context, Completul de judecată reține că recurenta nu indică în ce mod pretensele omisiuni ale instanței de apel ar fi fost determinante pentru soluția pronunțată și nici nu demonstrează că, în lipsa acestora, cauza ar fi fost soluționată diferit. Or, simpla exprimare a unei opinii diferite asupra valorii probante a unor înscrisuri ori reiterarea argumentelor formulate în apel nu este suficientă pentru a reține incidența temeiului prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

85. Astfel, Completul de judecată constată că motivele invocate în recurs nu evidențiază existența unei hotărâri arbitrare și nici faptul că decizia instanței de apel s-ar întemeia în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor. Criticile formulate urmăresc, în esență, obținerea unei noi evaluări a materialului probator și substituirea aprecierii efectuate de instanța de apel cu propria apreciere a recurente, aspect care excedează limitelor controlului de legalitate exercitat de instanța de recurs.

86. În concluzie, Curtea Supremă de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Ababei Lilia, acționând în interesul Varta Oxanei este vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil, din motiv că repetă conținutul cererii de apel, fără a aduce critici substanțiale deciziei instanței de apel.

87. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Ababei Lilia, acționând în interesul Varta Oxanei.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător	/semnătură/	Stela Procopciuc
Judecători	/semnătură/	Diana Stănilă
	/semnătură/	Ion Munteanu